

"Déu ha escollit néixer en una família humana"

"Cada família cristiana —com van fer Maria i Josep— pot acollir Jesús, escoltar-lo, parlar amb Ell, custodiar-lo, protegir-lo, créixer amb Ell; i així millorar el món", explica el Papa Francesc en l'audiència del dimecres 17 de desembre.

17/12/2014

*Audiència general del Papa Francesc,
17 de desembre de 2014.*

La Família - 1.Natzaret

Estimats germans i germanes, bon dia!

El Sínode dels Bisbes sobre la família, recentment celebrat, ha estat la primera etapa d'un camí que conclourà el proper mes d'octubre amb la celebració d'una altra Assemblea sobre el tema "Vocació i missió de la família en l'Església i en el món". L'oració i la reflexió que ha d'estar present al llarg d'aquest camí involucra tot el Poble de Déu. Desitjo que també les meditacions habituals de les audiències dels dimecres s'insereixin en aquest camí comú.

Per això, he decidit reflexionar amb vosaltres, en aquest any, precisament sobre la família, sobre aquest gran do que el Senyor va fer al món des del principi, quan va conferir a Adam i Eva la missió de multiplicar-se i d'omplir la terra (cf. Gn 1,28),

aquell do que Jesús ha confirmat i segellat en l'Evangelí.

I la proximitat del Nadal il·lumina aquest misteri. L'encarnació del Fill de Déu obre un nou inici en la història universal de l'home i de la dona. I aquest nou inici esdevé en el si d'una família, a Natzaret. Jesús va néixer en una família. Ell podia venir de manera espectacular, o com un guerrer, un emperador... No, no. Ve com un fill de família, en una família. Això és important: trobar en el pessebre aquesta escena tan bella.

Déu ha escollit néixer en una família humana, que ha format Ell mateix. L'ha formada en un poble apartat de la perifèria de l'Imperi Romà. No a Roma, la ciutat capital de l'Imperi, ni en una gran ciutat, sinó en una perifèria gairebé invisible, o més aviat de mala fama. Ho recorden també els Evangelis, com una manera de dir: "*De Natzaret, en pot*

sortir res de bo?" (Jo, 1,46). Potser, en moltes parts del món, nosaltres mateixos parlem encara així, quan escoltem el nom d'algun lloc perifèric d'una gran ciutat. Doncs bé, precisament d'allà, en aquella perifèria del gran Imperi, s'inicià la història més santa i més bona, la de Jesús entre els homes! I allí hi havia aquesta família.

Jesús va romandre en aquella perifèria més de trenta anys. L'evangelista Lluç resumeix aquest període dient que "era obedient" a Maria i Josep. Hom pot dir: però aquest Déu que ve a salvar-nos ha perdut trenta anys allà, en aquella perifèria de mala fama? Ha perdut trenta anys! I Ell ha volgut això. El camí de Jesús en aquesta família. "*La seva mare conservava tot això en el seu cor. Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes*". (Lc 2, 51-52). No es parla de miracles o guaricions, de

predicacions —no en va fer cap en aquell temps—, de multituds; a Natzaret tot sembla succeir "normalment", segons els costums d'una família israelita piadosa i treballadora: hom treballava, la mare cuinava, feia les feines de la casa, planxava les camises... totes les coses de la mare. El pare, fuster, treballava, ensenyava el fill a treballar. Trenta anys. Quin malbaratament pare! Mai no se sap, els camins de Déu són misteriosos. Però allò era important, hi havia la família! No era un malbaratament, eh! Eren grans sants: Maria, la dona més santa, immaculada, i Josep, l'home més just. La família.

Sens dubte ens entendriria el relat de com el Jesús adolescent afrontava les trobades de la comunitat religiosa i els deures de la vida social; en conèixer com, quan era un jove treballador, treballava amb Josep; i després la seva manera de participar

en l'escolta de les Escripures, en la pregària dels salms i en tants altres costums de la vida quotidiana. Els Evangelis, en la seva sobrietat, no ens comuniquen res sobre l'adolescència de Jesús i deixen aquesta tasca a la nostra meditació afectuosa. L'art, la literatura, la música han recorregut a aquesta via de la imaginació.

Certament, no és difícil d'imaginar tot el que podrien aprendre les mares de les atencions de Maria pel fill! I tot el que podrien guanyar els pares de l'exemple de Josep, home just, que va dedicar la vida a sostenir i a defensar el nen i la dona —la seva família— en els moments difícils! I no diguem tot el coratge que podrien rebre de Jesús adolescent els joves per a comprendre la necessitat i la bellesa de conrear la seva vocació més profunda i de somiar en gran! I Jesús ha conreat en aquells trenta anys la seva vocació per la qual el Pare l'havia enviat, oi? El Pare Déu. Jesús no es va descoratjar mai en

aquell temps, sinó que va créixer en coratge per seguir endavant amb la seva missió.

Cada família cristiana —com van fer Maria i Josep— en primer lloc pot acollir Jesús, escoltar-lo, parlar amb Ell, custodiar-lo, protegir-lo, créixer amb Ell; i així millorar el món. Fem espai al Senyor en el nostre cor i en les nostres jornades. Així ho van fer també Maria i Josep, i no va ser fàcil: segur que van haver de superar moltes dificultats! No era una família falsa, no era una família de mentida. La família de Natzaret ens compromet a redescobrir la vocació i la missió de la família, de tota família. I com passa en aquells trenta anys a Natzaret, així pot succeir també per a nosaltres: fer que es transformi en normal l'amor, i no l'odi, estendre l'ajuda mútua, no la indiferència o l'enemistat. Per això no és casualitat que Natzaret signifiqui "aquella que custodia",

com Maria, que —diu l'Evangelí—
"...conservava aquestes coses i les
meditava en el seu cor." (Cf. Lc 2,
19-51). D'aleshores ençà, cada vegada
que hi ha una família que custodia
aquest misteri, encara que sigui a la
perifèria del món, el misteri del Fill
de Déu, el misteri de Jesús que ve a
salvar-nos, està obrant. I ve per
salvar el món. I aquesta és la gran
missió de la família: fer lloc a Jesús
que ve, rebre Jesús en la família, en
la persona dels fills, del marit, de la
dona, dels avis, perquè Jesús hi és.
Rebre'l allí, perquè creixi
espiritualment en aquesta família.
Que el Senyor ens doni aquesta
gràcia aquests últims dies abans de
Nadal. Gràcies.

Traducció pròpia del text en castellà
publicat a news.va

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/deu-ha-escollit-
neixer-en-una-familia-humana/](https://opusdei.org/ca-es/article/deu-ha-escollit-neixer-en-una-familia-humana/)
(28/03/2026)